

ГЛАВА ТРЕТЯ.

За склоненія-ша.

26. — Въ Италианскій языкъ на здраво има само двѣ склоненія: одно за имена отъ мъжскій родъ, а друго за имена отъ женскій родъ; нѣ спорядъ разлика-тъ на членове-ты и на измѣненіе-то на окончанія-та въ рѣчи-ты щемъ различимъ четыре склоненія.

27. — По прьво склоненіе ся склонявать всички имена отъ мъжскій родъ, кои-то въ единствен-но число ся окончявать на *a* като: *Profeta* пророкъ; а въ множественно число *a* ся промѣнява на *i* като: *profeti* пророци.

П р и м ѣ р ѣ.

Singolare.

N. <i>il profeta</i>	пророкъ-тъ
G. <i>del profeta</i>	на пророка *)
D. <i>al profeta</i>	на пророка (пророку)
A. <i>il profeta</i>	пророка
V. <i>o profeta</i>	о пророче
Ab. <i>dal profeta</i>	отъ пророка.

*) Въ Българскій языкъ понеже нѣма особено окончаніе за *Родишеленъ* и *Творишеленъ* падежи; то за да ся прѣведжтъ тія падеже отъ италианскій языкъ, употрѣбляваме винителенъ падежъ, придруженъ съ прѣдлогъ *на* (за родит.) и *ощѣ* или *съ* (за творит.).

Часто обаче *родиш. падежъ* въ Блгг-языкъ